

Святковий відпочинок: за та проти

Перед тим, як почати свою статтю, автор хоче попросити Вас, шановні поступовці, уявити собі асоціативні відчуття, що виникають у Вашій душі від слова „свято”. Можу припустити, що в пам’яті кожного з нас з’являються певні радісні спомини про відчуття парадності, охайності, краси. Адже саме так будь-яка нормальна людина прагне зустріти та відзначити якесь свято. Багато чого приємного спадає на думку при споминах про гарне свято. Втім, не відволікаючись від приємних відчуттів про „червоний” день календаря, перейдемо до статті про так зване „свято”, яке влаштували для киян та гостей міста в період з 3 по 7 вересня 2008 року на території виставкового комплексу „Експоцентр Україна” (бувала ВДНГ), що знаходиться по вулиці 40-річчя жовтня у м. Києві.

Велика реклама понад автошляхом запрошувала на 15-ту спеціалізовану виставку сучасного обладнання, технологій, матеріалів, готової продукції „Індустрія пива і безалкогольних напоїв 2008”. Поміж людей цей традиційний захід зветься „День пива” – щось на зразок відомого баварського Октоберфесту. Отже, пропоную Вам, шановні читачі, невеликий фоторепортаж про виховання та відтворення культури відпочинку у нашому місті, а також низку питань після цього.

Одразу ж нашу увагу привернули працівники стихійної торгівлі, які розташувалися із товарами підозрілої якості на вході до Експоцентру „Україна”. Чому і хто їм дозволив там стояти – невідомо.

Минувши охорону, гості „свята” спочатку минали алею

в’яленої, засоленої та всякої замороженої риби та інших продуктів. Зазначу про спеку, яка стояла в період 3-7 вересня у Києві, а усі продукти харчування лежали просто неба під сонцем і пилом (траса досить близько).

Тінь над продуктами виникала хіба що від комах, що теж завітали пригоститися. Далі відвідувачам нарешті відкривається радісна картина – „поле” тентів, під якими сиділи цінителі переважно пивних напоїв. На превеликий жаль фотокамерою не передати, тієї грязі та пилу, що вкривав пластиків парасолі та тенти, а також запаху та жахливої кислотно-дискотечної музики, яка просто біла по головах із занедбаної сцени вже о 16-й годині. Втім, можна помітити сірий туман над тією „пластиковою долиною”.

Увагу привертала гора сміття, переповнені урни та надто неохайні місця, де сиділи та харчувалися відвідувачі. Підкреслимо, що це був передостанній день заходів, до того ж вихідний та усього лише 16-та година. Жахливо навіть уявити, на що це „святкове” місце було схоже десь о 20-й годині, коли наплив людей збільшується.

Народ, звичайно, намагався відпочивати, наприклад, зробивши пікнік на ось такому клаптику газону (де ділася трава з нього відомо мабуть лише службам Експоцентру).

Або, катаючись на отаких дивних колісницях з кривими колесами (1 грн./хв.)

Прикро було дивитися на те, як деякі співвітчизники підготувалися усією родиною до вихідного дня на святковому ярмарку: красиво та по-святковому вдяглися, привели діточок. Але нажаль мали „відпочивати”, нудьгуючи серед сміття, чи платити гроші за те, щоб дитина покаталася на старезній, занедбаній іграшковій машинці. Як могли організатори закладів влаштувати для людей з дітьми подібний відпочинок?!

вання кальяну серед білого дня на центральному газоні, як оці дві молоді студентки, яким може ще й не виповнилося 18 або 21.

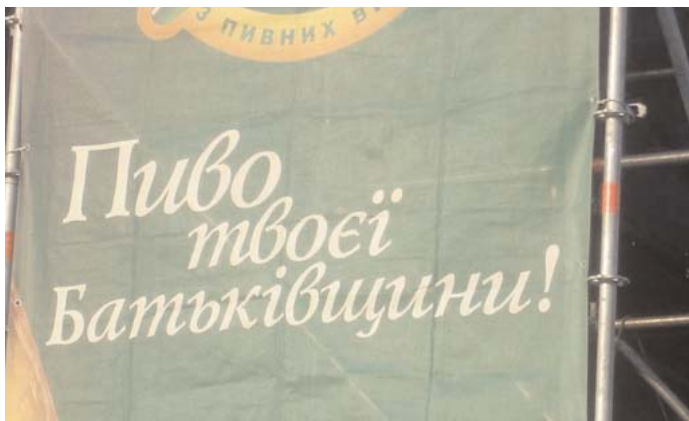
Невже нашим людям подобається такий відпочинок? Наприклад.

Про яку культуру можна потім говорити, про який патріотизм та здорове виховане суспільство? Не можна припускати, щоб за єдиний спосіб провести вільний час майбутнє покоління обирало щось подібне до розкурю-

Слова „пиво” та „Батьківщина” для багатьох наших громадян вже стоять поруч. Якщо вже фірми, що влаштовують подібні акції наважуються вшати плакати типу „Пиво твоєї Батьківщини”, то нехай вже організують усе з думкою та турботою про громадян нашої Батьківщини,

а не обурюють суспільство подібною зневагою.

Хоча... Може й не обурюють, і причиною є ми самі. Адже традиційними у столиці та по всій Україні стали такі кафе-смітники як це, що постійно функціонує під входом до Експоцентру „Україна”:

Якщо ми самі погоджуємося на таке відношення до нас, пригощаємося та відпочиваємо серед бруду та сміття, ще й віддаємо за це зароблені важкою працею гроші, то може не варто зітхати та ображатися.

Підкреслю, що така подія проводиться на території Експоцентру не вперше, проте кожного року організація все гіршає. Чому таке ставлення до людей – не відомо. Цього року, завітавши на „День пива”, м’яко кажучи ми з друзями були шоковані. Взагалі фотографії, зроблені саме у розпалі цього так званого „народного гуляння” (6 вересня 2008 р.) не потребують, на нашу думку, коментарів.

Втім, коментар не стримати, до того ж самий гірший. Аби уникнути суб’єктивного підходу, на сторінках „Поступінформу” автор статті запитує у Вас, шановні громадяни України, для чого проводяться свята та подібні до них заклади в країні, як вони мають виглядати, і, нарешті, чи до вподоби Вам такі „свята”, як День індустрії пива і безалкогольних напоїв 2008?

Гарбузова Ганна,
член громадської організації „Поступ”